ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2390/95 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Οκτωβρίου 1995

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1538/91 για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εν όψει της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1906/90 του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένους κανόνες εμπορίας για το κρέας πουλερικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1906/90 του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με ορισμένους κανόνες εμπορίας για το κρέας πουλερικών [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3204/93 [2], και ιδίως τα άρθρα 7 και 9,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1538/91 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3239/94 [4], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής των κανόνων εμπορίας για το κρέας πουλερικών·

ότι, μετά την πείρα που αποκτήθηκε, πρέπει να τροποποιηθούν ορισμένοι ορισμοί που αφορούν τα συκώτια (fois gras) και την παρουσίαση των σφαγίων·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Κρέατος Πουλερικών και Αυγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1538/91 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 1, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «— τα συκώτια πάπιας πρέπει να ζυγίζουν τουλάχιστον 300 γραμμάρια σε καθαρό βάρος.».

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2, η δεύτερη και τρίτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «— με τα εντόσθια,
   — χωρίς εντόσθια.
   Ο όρος "εξεντερισμένα" μπορεί να προστεθεί.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Οκτωβρίου 1995.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 173 της 6. 7. 1990, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 289 της 24. 11. 1993, σ. 3.
(3) ΕΕ αριθ. L 143 της 7. 6. 1991, σ. 11.
(4) ΕΕ αριθ. L 338 της 28. 12. 1994, σ. 48.